Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ | РІК XXX. | Число 28. | Джерзи Ситі, Н. Дж., субота, 4. лютого, 1922. | VOL. XXX. | No. 28. | Jersey City, N. J., Saturday, February 4, 1922. | THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

УРЯД ЗАЯВЛЯЄТЬСЯ ПРОТИ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ

ВАШИНГТОН, 2. лютого. Генеральний прокуратор (міністер судівництва) в кабінеті Гардинга виступив з публичною заявою про страйк майнерів мягкого вугля, який заповідається на початок цвітня сього року.

Догерті заявив, що на случай вибуху сього страйку американський уряд вмішається в боротьбу межи вуглянними підприємцями та майнерами і буде старатися не допустити до перерви в добуванню вугля. На оправдание своєї політики Догерті виводив, що він не є проти робітничих юній і не боронивби їм организуватися, але він рівночасно не може дивитися спокійно, як юнії зносять право кождої людини до праці, примушуючи усіх робітників страйкувати, коли юнія не погодиться з підприємцем за услівя праці. Він є за правом робітників до организації, але й рівночасно є також за „отвертою шапою".

Догерті додав, що американському народови потреба вугля, і він не може дозволити, щоби підприміці з робітниками починали війну, позбавляючи його топлива. Яких способів думає міністер ужити на случай страйку, сього він не хотів сказати.

РОБІТНИЧІ ЮНІЇ ЛАГОДЯТЬСЯ ФОРМУЛУВАТИ СВОЇ ДОМАГАННЯ.

ІНДІЯНОПОЛИС, 2. лютого. — Джан Л. Луис, „межинародний президент" майнерської юнії Юнайтид Майн Веркерс оф Америка, подав до відома, що дня 8. лютого сього року збереться в Індіянополис комітет юнії для сформулования домагань, які ся юнія має поставити представникам организації вуглянних підприємців на місце контракту, що перестане обовязувати дня 1. цвітня.

Комітет предложить свій проект наперед конвенції юнії, що має зібратися дня 14. лютого. Допера одобрений нею проект буде предложений вуглевим власникам з так званого центрального вуглевого округа, котрий обіймає Індіяну, Илинойс, Огайо та західну часть Пенсилвенії.

Сподіються, що межи домаганнями майнерської юнії буде домагание піднесення заплати.

ВИСИЛАЮТЬ ПАНЦИРНІ АВТОМОБІЛІ В СТРАЙКОВИЙ ОКРУГ.

НЮПОРТ, Кентакі, 2. лютого. — Нині в ночи прибув сюда корпус панцирних автомобілів („тенків"), щоби помагати шерифови та поліції удержати порядок коло фабрики валкованя зеліза, проти котрої від довшого часу йде страйк.

Присланне сих автомобілів викликало велике роздрежнне серед місцевих робітників. Коло півночи пів тисячі робітників зібралося перед ратушом, домагаючися від мейора міста відослання „тенків" та війска. Майор взивав демонстрантів, щоби розійшлися, але вони заявили, що доти не уступляться, аж він не відкличе війско. Мейор сього не послухав і під сильною військовою сторожею удався до фабрики, де приказав збройним автомобілям уставитися в середині фабрики, але так, щоби можна боронити приступу до брами, бо мовляв, робітники хочуть напасти на фабрику.

Зі сторони робітників, однак, на щось подібного не заноситься.

ОБНИЖАЮТЬ ЗАПЛАТУ В ТКАЛНЯХ.

БОСТОН, Месечузетс, 2. лютого. — Фабриканти бавовни в Ню Гемпшер, Месечузетс, які наймають коло 50,000 робітників, повідомили їх, що вони обнижають з днем 13. лютого їх робітничу заплату о 20 процент, а рівночасно підносять робочий тиждень з 48 годин на 54 години.

ПРОВИДЕНС, Ровд Айленд, 2. лютого. — Тома М. Мекмегон, предсідатель юнії Юнайтид Текстил Веркерс оф Америка, видав публичну заяву, що ся юнія приготовляється до викликання страйку проти кождої фабрики, котра обнижи робітничу заплату або погіршила умови праці без угоди з робітничою юнією.

СТРАШНИЙ ВИБУХ ГАЗУ У МАЙНІ.

БРАВНСВИЛ, ПА., 2. лютого. — В майні Гейт Майн, що належить до Фрик Ковк Ко., случилася нині страшна експльозія (вибух) газу, наслідком котрої погибло 24 робітників.

Як подають урядники підприємства, нещастє случилося в другій жилі яких дві милі від головного закопу. В час вибуху там працювало 25 робітників; як досі відомо, лише один з них, Тома Аноскі, потрафив виратуватися з життем. В звичайний час в майні працює коло тисячі робітників, але в день вибуху богато робітників не працювало. Вибух случився в так віддеглій частині майни, що в других частях майни робітники про неї нічого не знали, поки не скінчили роботи.

Зараз по вибуху вислано до майни ратункові відділи так зі шпиталів як і самої копальні. Всі учасники ратункових відділів наложили на лице маски. Сходячи у майну, забрали зі собою канарків, щоби переконатися чи воздух не затроений. Коли наближилися до місця вибуху, побачили, що канарки погибли від удушення, — знак, що й робітників більша частина погибла від газу, а не від заваленої землі та вугля. Зараз потім найшли перші тіла погибших. Їх спроваджували до головного закопу, а звідти підносили віндою в гору. Коло входу до майни в одну мить зібралися тисячі робітників та робітничих родин. Поліція зараз розвела слідство над причиною ви-

ІНФЛЮЕНЦА В НЮ ЙОРКУ.

Нюйорський департамент здоровля подає до відома, що в середу донесено йому 1,052 нові случаї інфлюенци і 249 случаїв запалення легень.

Рівночасно др. Ковпленд закликує нюйорське населенне до щеплення проти запалення легень, котре наступає по інфлюенці майже в кождім случаю. В році 1921. було в місті 13,699 случаїв запалення легень, з чого майже половина скінчилася смертю. З сього виходить вага щеплення.

СТРАТИВ І ВІДЗИСКАВ ПАМЯТЬ ЧЕРЕЗ УДАР.

Один канадійський жовнір, сержант Вілієм Бол, котрий служив в світовій війні в так званім канадійськім лісовім корпусі, розповідає про те, як то він стратив через удар память, а потім через удар її відзискав.

Стратив він її в місті Бордо, у Франції, де його напали і зрабували невислідженi злочинці в цвітні 1919. року. Від того часу він стратив зовсім память про все, що він давнійше переживав. Навіть про свою родину в Канаді не міг нічого розказати. Він поїхав до Еспанії і там приступив до еспанської армії та пішов воювати до Африки. Там його побив по голові прикладом від рушниці один офіцир, як він сидів у військовій вязниці і заховувався невідповідно. Від сих ударів він і відзискав память і нагадав собі про свою родину в Канаді. Він вернув до Канади і тут довідався від товариства ветеранів де він наперед удався, що військове міністерство виставило його імя на списі військових дезертирів. Тепер ветерани занялися його долею і стараються за счеркнення його з лісти військових утікачів. Його відставлено до Порт Гови, в провінції Онтеріо, де живе його жена.

ПОЛЯКИ „ЗВЕРТАЮТЬ" БОЛЬШЕВИКАМ КІЛЬКА СІЛ.

До Львова надійшли відомости з Волині, що кордонна комісія, яка прибула з Рівного до Кремінця, буцімто вирішила перенести кордонну лінію в районі Ямполя в західному напрямку. Наслідком сього кілька сіл відходить до советів. Кажуть, що ся чутка має певні підстави.

(Ті села, що Ляхи і большевики взаїмно собі роздають, не є ані польські ані большевицькі — але українські, але вони ними торгують як колись торгувала польська шляхта і московські царі).

СМЕРТЬ ВІД АЛЬКОГОЛЮ.

Джерзисітська та гобокенська поліція донесли в середу про три смерти від деревляного алькоголю. Погибли від нього: Лев Сакас, пані Марія Бірк, обоє з Джерзи Сіти, та Е. Вікер, з Гобокен. Поліція арештувала Миколу Жинкавського, властителя салуну на Джеймс Евеню в Джерзи Сіти, обжаловуючи його за продаж утрійного алькоголю, від котрого погибли згадані три особи. Жинкавського відставлено до тюрми, де він буде вижидати суду за убиттє людий через продаж їм утрійного напитку. Суд сконфіскував велику скількість алькоголю в його салуні і вислав його до аналізи (розсліду) судовим знатокам хемії. Салуніст признає, що продавав алькоголь, але перечить, щоби він був отруєю. Він перечить також, що він продавав алькоголь Біркови. Бірк знов каже, що він був у сальоні Жинкавського в понеділок і пив там горівку і купив собі фляшку до дому. Прийшовши домів, він напився сеї горівки і дав напитися своїй жінці. Він не чув ніякого болю, але жінка його заслабла у вівторок рано, а вечером того самого дня померла серед страшних болів і серед признак отроєння. Дві другі жертви вмерли майже в той самий час.

В Ню Йорку померла від тої самої причини одна акторка, Лілієн Карол, котрій було 29 літ. Вона померла нагло в середу коло третої години в домі одної своєї приятельки, котру вона власне тоді відвідувала. Судовий лікар приказав відослати її тіло до судової трупарні, щоби там перевести урядову секцію тіла. На його думку, женщина захоріла від затроєння алькоголем, який вона випила в гостині.

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ.

Київська большевицька газета „Вісти" з дня 3. грудня, 1921 подає: Подільська „губчека" викрила в Ольгопільському районі повстанську організацію, на чолі котрої була місцева інтелігенція. Організація мала метою розклад комуністичної партії та інформоване про становище України закордонних організацій. Заарештовано 100 осіб, з них 30 розстріляно, 10 „умовно" засуджено до розстрілу, а решту звільнено.

Та-ж газета повідомляє, що повстанці оперували в районі Луканівської волости на Запорожу. По словам газети відділ повстанців зліквідовано.

ЦІЛИЙ СТЕЙТ СВАРИТЬСЯ ЗА ТЕОРІЮ ДАРВІНА.

Учителі, священники та взагалі ціла суспільність стейту Кентакі занята тепер завзятою напів-релігійною боротьбою, яка нагадує подекуди давні релігійні спори. Осередком боротьби являється знов теорія англійського природника Дарвіна, котрий навчав, що всі звіринні роди виродилися природним способом з низчих, а й чоловік межи ними піднісся до свого теперішнього становища в царстві природи з нищих щаблів розвою. Ходить о се, чи сю науку Дарвіна мають учити в публичних школах стейту Кентакі, отже в низчих і середних публичних школах та державному університеті. Більшість учителів та навіть священників не противиться навчанню теорії Дарвіна в школах; за ними, можна сказати, йде велика більшість населення міст. Зате майже усі фармері, котрі приймають і пояснюють Святе Письмо так, як вони його читають, противляться тому, щоби за стейтові гроші учити науки, які фармери тримають за хибні. Бурю счинив відомий політик Вілієм Дж. Брайен, котрий недавно виголосив в стейті ряд відчитів, в котрих осуджував теорію Дарвіна. Коли в стейтовій легіслятурі подано внесок, щоби в публичних школах не вчили теорії Дарвіна, президент кентакського університету віднісся до всіх визначних учителів по всіх Злучених Державах, щоби вони заявили свою думку в тій справі. Вони майже усі відповіли, осуджуючи законопроєкт кентакської легіслятури. Клекстон, бувший комішенер шкільництва, назвав законопроєкт нерозумним, абсурдним (безглуздним), смішним; він каже, що такі закони належить до темних (середних) віків. Ніякий шануючий себе законодавець чогось подібного не ухвалить. Він питається, чомуб в школі не вчити, що світ є плоский, і що земля стоїть на місци? Батлер, президент Колумбійського Університету в Ню Йорку, заявив, що законодавці, котрі хочуть заборонити якунебудь науку, мусіли взоруватися на правителях советської Росії. В подібний спосіб заявлялися другі визначні педагоги та учені.

Стейтова легіслятура зарядила в справі законопроєкта публичне переслуханне, яке заповідається дуже цікаво.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Сим подається до загального відома, що Екзекутива У. Н. Союза, в увзглядненню численних домагань урядників відділових, з огляду на усталений звичай по відділах У. Н. Союза, в сій порі року приймати нових членів до организації за зменшену ціну вступного, ухвалила, що в місяцях СІЧНИ і ЛЮТІМ 1922 року буде приниматися НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА ЗА ОПЛАТОЮ ТІЛЬКО 50 ЦЕНТІВ, ВСТУПНОГО.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА:
ІВАН КАШТАНЮК, гол. рекорд. секретар.

ФРАНЦІЯ ОСТАТОЧНО ГОДИТЬСЯ ПРИНЯТИ УЧАСТЬ В МІЖНАРОДНІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ В ГЕНУЇ

ОДНАК НИШКОМ ПРАЦЮЄ ПРОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ПАРИЖ, 2. лютого. — Французький премієр Раймонд Пуанкаре заявив, що Франція візьме участь в економічній конференції в Генуї. Він заявив, що згода на сю конференцію бувшого премієра Арістіда Бріяна обовязує Францію і тому французьке правительство приготовляється вже до конференції і візьме в ній участь.

А тимчасом французькі дипльомати і політики раді би підкопати сю конференцію, аби не відбулась або не вдалась. Кажуть, що і Пуанкаре, хотяй годиться на конференцію, нишком проти неї працює.

В АНГЛІЇ СПОДІВАЮТЬСЯ, ЩО РЕЧЕНЕЦЬ ГЕНУЕНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ БУДЕ ВІДЛОЖЕНИЙ.

ЛОНДОН, 2.2 лютого. — В тутешних дипльоматичних кругах вгадують, що наслідком міністерської кризи в Італії реченець міжнародньої економічної конференції в Генуї буде відложений на пізнійший час.

ІТАЛІЙСЬКИЙ МІНІСТЕРСЬКИЙ КАБІНЕТ УСТУПИВ.

РИМ, столиця Італії, 2. лютого. — Італійський міністерський кабінет під проводом премієра Бономі уступив сьогодня.

Головною причиною уступлення було його становище до Ватикану. З приводу смерти римського папи Венедикта XV кабінет Бономі виявив свої симпатії для католицької церкви і навіть приготовляв заяву симпатії в італійському парляменті. Одначе ліві партії були проти сього і вкінці дійшло до того, що правительство Бономі уступило.

ЗЕЛІЗНИЧИЙ СТРАЙК В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 2. лютого. — Нині вечером вибух в Німеччині зелізничий страйк.

Цілий зелізничий рух здержаний. Правительство буде лише уживати кілька почтових поїздів вчасі страйку, а кромі того найважнійшу почту буде розсилати літаками.

Берлінські часописі не мають засобу паперу і тому друкують свої видання на одному листку паперу.

Правительство не хоче приняти умов страйкарів, бо се підвисщило би річні видатки держави о 50 біліонів німецьких марок.

ПЕРЕПАЛКА МІЖ ФРАНЦУСЬКИМИ ЖОВНІРАМИ І НІМЕЦЬКИМ НАСЕЛЕННЄМ НА ШЛЕСКУ.

ПАРИЖ, 1. лютого. — В понеділок вночі прийшло на Горішньому Шлеску до перепалки між німецьким населеннєм міста Петерсдорф і французькими жовнірами.

В перепалці згинуло 2 французьких жовнірів і один Німець. Ранених було 20 Французів і кількох Німців.

НЕПОРОЗУМІННЄ МІЖ ПІВДЕННОЮ І ПІВНІЧНОЮ ІРЛЯНДІЄЮ.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 2. лютого. — Переговори між Майкелом Коллинсом, головою правительства Ірляндської Вільної Держави, і сером Джеймсом Крейгом, премієром Олстеру (північної Ірляндії), розбились ізза непорозумінь щодо визначення границі між обома краями.

ВИБІР РИМСЬКОГО ПАПИ.

РИМ, столиця Італії, 2. лютого. — Сьогодня зачалось „конкляве" для вибору нового римського папи. До вибору прибуло 53 кардиналів. В пятницю, 3. с. м., мають кардинали віддати перші балоти.

ЗАМАХ НА ФЮМЕНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА.

ФЮМЕ, 1. лютого. — Вчера кинено бомбу на автомобіль, яким їхав президент независимого міста Фюме, Цанелля.

Бомба вибухла і ранила кілька осіб, але президент вийшов цілo.

ЗАМІТКА. — Професор Ріккардо Цанелля був одним з противників Габріеле Д'Аннунція. Він захопив владу в Фюме торік в цвітні, а дня 6-го жовтня, 1921, фюменські установчі збори вибрали його президентом самостійного Фюме.

ОРУЖНА РОЗПРАВА НА РОСІЙСЬКО-ФІНЛЯНДСЬКІЙ ГРАНИЦІ.

ЛОНДОН, 1. лютого. — Тутешній дневник „Таймс" одержав отсю депешу з Гелсінгфорсу, столиці Фінляндії:

„Московські большевицькі війска знова перейшли границю коло Сутяерві і зайшли 8 кільометрів на фінляндську територію.

„Боротьба межи якою сотнею большевицьких і фінляндських граничних сторожий".

Се звідомленне одержано тут зараз потім, як прийшла депеша від большевицького уряду, в якому він перечить, на-

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сити і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ОБЕДНУВАННЄ ЮНІЙ.

Уряд майнерської юнії Ди Юнайтид Майн Веркерс оф Америка віднісся до всіх урядників цілого ряду зелізничих юній з пропозицією відбути в найблизчім часі спільну конференцію для порішення тіснійшої звязи та акції межи сими двома галузями зорганізованого американського робітництва.

Рух за таким обеднанием уже мае свою історію. Почали його представники американських майнерів на річній конвенції своєї юнії ще в 1919. році. Постановлено тоді довести до якоїсь спільної акції межи чотирома найбільшими американськими юніями. В рік опісля, в липни 1920. року, відбулися збори провідників чотирох найбільших американських робітничих юній і вони признали таку спільну акцію корисною для справи робітників. Се рішенне предложено на конвенції майнерської юнії, що відбулася у вересни минувшого року, і вона припоручила своїм урядникам повести далі справу тіснійшої звязи межи великими органіаціями американського робітництва.

Теперішна пропозиція майнерської юнії пішла лише до урядів зелізничих юній. Все таки колиб навіть їм вдалося обеднатися, то се булаб в історії американського робітництва подія неаби якої ваги. Прецінь майнерська юнія сама мае коло 500,000 зорганізованих робітників, а ріжні зелізничі юнії, до котрих вислано запрошення, числять від 1,500,000 до 1,750,000 зорганізованих робітників, так що їх спільна сила виносилаби понад два міліони душ. Правда, Американська Федерація Праці (до котрої зрештою належить і майнерська юнія і більшість зелізничих юній) числить понад два рази тільки, але в ній кожда юнія веде свою осібну політику, не оглядаючися майже зовсім на других. Майнерська юнія пропонуе тіснійшу звязь межи майнерськими та зелізничими юніями. Се певно не буде цілковите зіллятте, бо воно моглоб показатися шкідливим, а більше союз для взаїмного підпирання своїх домагань. Як показуе досвід англійських юній, які вже від довших літ знають такі союзи зближених галузий, таке обеднанне приносить користь робітникам, бо збільшуе їх силу в боротьбі проти обеднаної сили підприемців.

МОСКОВСЬКІ КОМУНІСТИ НАВІТЬ КОМУНІСТІВ НЕ ХОТЯТЬ, ЯК ВОНИ УКРАЇНЦІ.

Старокраеві часописі подають таку вістку:

На 5-тій ґуернській конференції „Комуністичної Партії (большевиків) України" між іншим принято слідуючу резолюцію:

В галузі праці на селі (2): „Допомагати комуністичному союзови молодіжі в його боротьбі з націоналістичними організаціями, як організаціями української комуністичної молодіжі".

* * *

Ми вже неераз писали — і се потверджують всі старокраеві звідомлення, — що „Комуністична Партія (большевиків) України" се МОСКОВСЬКА партія. Вона є філією „Російської Комуністичної Партії" і належать до неї лише Москалі і змосковщені Жиди.

Аби удержатись при владі по змозі як найдовше, „Російська Комуністична Партія" через свою філію „К. П. б. У." в Харкові переслідуе не лише українські народні і соціялістичні партії, АЛЕ НАВІТЬ КОМУНІСТИЧНІ.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ВВАЖАЮТЬ НАВІТЬ ОРҐАНІЗОВАННЄ УКРАЇНСЬКИХ КОМУНІСТІВ ЗА ЗЛОЧИН.

Вони привикли, з царських часів, що все те тільки є добре і правне, що є московське, бо се походить від ПАНУЮЧОЇ нації, а все те, що не московське, є зле і неправне, бо походить від ПОНЕВОЛЕНОЇ нації.

Навіть московські комуністи від тої царської засади не хотять відступити за жадну ціну.

І в них далі, як було за царів, те що московське, є правне, а що українське, безправне.

Царське вихованне так перепоїло 2,000,000 большевицьких комісарів (котрі були за царського ладу всякими чиновниками), що вони не можуть поневоленого за царів Українця, хотяйби комуніста, признати за рівного з пануючим Москалем.

І оттому то ті „большевики України" (Україна їх акуратно таксамо потребуе як потребувала царів!) ухвалюють резолюцію, в якій постановляють боротись проти орґанізацій української комуністичної молодіжі.

Царі і цариці, якби встали з гробу, то мусіли-б признати, що між панованнем їх Москви над Україною і Москви большевицької на ділі нема жадної ріжниці.

Бо не змінились люди. Ані їх спосіб думання, що Москалі пануючий нарід а Українці поневолений. Ані теж саме те московське панованне.

Алеж не тільки „пануючі" Москалі будуть боротись проти поневолених Українців. Будуть також боротись і поневолені проти пануючих, яких большевицькі престоли поваляться таксамо як повалились царські.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СКАНДАЛ.

Віленська справа й Ліґа Націй. — Аародне голосованне без народу. — Понтій Пілат умивае руки. — Новий антракт у Східно-галицькій справі. — Доки тривати-ме цей скандал?

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Лорд Роберт Сесіл колись назвав виленську справу „европейським скандалом". Рацію він мав повну, бо хіба то не скандал, коли великі держави спокійно дивляться на те, як Польща силою зброї обсаджуе історично й етноґрафічно чужу область і розміщуеться в ній, як удома?

Нині цей европейський скандал перейшов у нову стадію. Ліґа Націй цілий рік ходила коло ції справи, вмовляючи Польщу, мов розпещену дитину, не пустувати, а Польща тимчасом уживала всіх заходів до того, щоб остаточно закріпити виленську область за собою. За згодою Ліґи там переведено **плебісцит,** але, як відомо, в нім брали участь самі Поляки. **Литовська, жидівська й російська людність одмовилась брати участь у цій комедії,** бо яка могла бути воля голосовання під баґнетом польських жовнірів? При таких обставинах голосованне випало так, як конскрипція в Східній Галичині: край показався заселеним самими Поляками.

Знов поставлена перед доконаним фактом, Ліґа Націй поступила, як давнійше Понтій Пілат, себ-то вмила руки й сказала: „не моя се вина". На засіданню Ліґи з дня 13. січня постановлено **вважати справу скінченою (!) й на протязі місяця відкликати з Вильни аліянтську контрольну комісію.** Голові тої комісії, що займалася цею справою, панові Гіманс, висловлено подяку за його довгі, але безрезультатні спроби помирити Польщу з Литвою, й на цім справу постановлено вважати вичерпаною.

Европейський скандал, таким чином, істнувати-ме й далі, бо як Литва, так і людність Віленщини не заспокоються на тім „рішенню", яке їм силоміць накинула Польща. Стан війни в области тревати-ме далі, польська окупаційна влада топтати-ме ногами права місцевої людности, виникати-муть повстання й розрухи, дійде ще, може, до нової війни між Литвою та Польщею. Але яке до цього діло премудрій Лізі Націй? Вона вмила руки, для неї справа є вичерпана!...

Як відомо, **нинішня Ліґа Націй — це тільки виконавчий орган держав Антанти** й їх Найвищої Ради, **виконавчий орган з чисто-службовими функціями, без власної волі й влади.** Тому постанови Ліґи Націй можна фактично вважати постановами Антанти, постановами Найвисшої Ради. В данім випадку отже не Ліґа ацій розписалась у своїм небажанні чи невмінні справедливо розвязати виленську справу. В цім розписалась її устами сама Антанта, сама Найвища Рада.

Ясне й тверезе розуміннє сього факту є для нас дуже важним під тим оглядом, що він кидае певне світло на **становище Найвищої Ради в справі Східної Галичини.** Справа ця, запевнялося з ріжних боків, мала розглядатись на сесії Найвищої Ради в Каннах. Були деякі підстави гадати, що там справді дійде до резгляду цеі болючої справи, цього не тільки европейського, **а світового скандалу.** Трудно сказати, чи наші сподіванки справдилися-б, колиб сесія в Канах дійшла до свого нормального закінчення. Та зайшли непередбачені події. Несподівана **кріза французького кабінету, уступленне Бріяна й створенне кабінету Пуанкаре** причинилися до передчасного завішення нарад в Каннах.

Східно-галицька справа отже знов опинилась там, де вона була до сесії Найвищої Ради в Каннах, себ-то в архівах аліянтських державних мужів. Коли буде нова сесія Найвисшої Ради, чи буде поставлено східно-галицьку справу на її порядок денний, — це все питання, над якими можна ламати собі голову, але без надії довідатись щонебудь певного. Отже **знов антракт** — і продовженне того невиносимого провізоричного стану, під яким вже третій рік стогне українська людність Східної Галичини.

Правда, є також ніби й дещо доброго в тім, що великі держави так зволікаються з остаточним вирішеннем східно-галицької справи. **Те зволіканне показуе, що не такто, легко зігнорувати факт істновання української більшости в Східній Галичині й просто віддати цей край Польщі.** Бо колиб це було легко, то великі держави вже давно це зробили-б, зважаючи на ту величезну протекцію, яку серед них мае Польща. Так, це **зовсім не легко пройти над правами українського народу й примусити його заступників у краю й закордоном мовчати зі своїми справедливими й законними вимогами.** Великі держави не бачать змоги дати Польщі згоду на цілковиту анексію краю, але таксамо вони, очевидно, не бачать змоги, як зліквідувати польську окупацію в Східній Галичині. Звідси й те безконечне зволіканне.

Та цими міркуваннями можна було-б себе потішати, колиб мова мовилась про якенебудь мертве тіло, про ліс, про лан, про пасовиско. А тут **у нестерпимих муках конає живий нарід, якому кождий дальший день ворожої, звірячо-жорстокої й безоглядно-брутальної окупації приносить нові тяжкі муки, нові невимовні страдання.**

Докиж буде тривати **цей** світовий скандал?

Берлін, 14. січня.

Радянин.

МИМОХОДОМ.

(З канадійського „Укр. Голосу").

Які „Українці" царять на Україні?

Доносить „Вперед" (ч. 239), що одна країна вислала заграницю своїх представників. Представник в Латвії називається Брун, заступник його Сьомушікн. Головою представництва в Царгороді є Александров. Представник в Празі називається Штум...

Яка се ркаїна? Певно Палестина? А може советська Росія?

Ні одно, ні друге.

„Вперед" каже, що ся країна називаеся — Україною.

Се правительство „самостійної" советської України понаходило на представників України людий з такими незвичайними на Україні іменами.

— — — — — — — —

Воно й не диво.

„Вперед (ч. 240) доносить також про „всеукраїнську партійну окнференцію" „Комуністичної Партії (большевиків) України". Як звісно, ся партія є тепер на Україні правительственною партією.

Каже „Вперед", що на конференцію прибуло 408 представників. Вони рішали про долю і недолю України. А всяка конференція мае президію. Отже й комуністична конференція мала президію, до якої, певна річ, були вибрані самі найвизначнійші члени Комуністичної Партії України. Після „Впереду", до сеї президії були вибрані:

Раковський, Петровський, Чубар, Мануїльський, Пятаков, Гольцман, Затонський, Аверін, Кін, Кон, Лебідь, Кузнецов і Рухимович.

Разом — тринайцять.

Але між ними безсумнівна більшість — не-Українці.

Раковський — се болгарсько-румунський Жид, Петровський — Москаль з Катеринослава, Пятаков — Москаль з Києва, Кон — Жидок зі Львова, Гольцман і Кін (коли судити після називска (також Жидки, Аверін і Кузнецов (судячи по назвиску) — Москалі.

Якої народности є прочі, сього відай дехто з них і сам не знае. Се можна сказати передівсім про Мануїльського і Затонського. А під іменами Чубаря, Лебідя і Рухимовича можуть найспокійнійше укриватись також „Українці" — Мойсеевого віроісповідання.

Отже що дивуватись, як такі „Українці" висилають заграницю представниками українського народу Брунів, Штумів, Сьомушкінів та Александрових?...

— — — — — — — —

Ну, нехай вже буде, що Брун, Штум, Кон, Гольцман, Кін, є Жиди. Але чому підозрівати, що Чубар, Лебідь і Рухимович не є Українці?

Тому, що є занадто богато примірів того, як ріжні комуністичні діячі позмінювали собі імена на християнські і славянські, очевидно в тій цілі, щоби влекшити собі роботу серед людий, які до Жидів відносяться недовірчиво.

Як сказати, що комуністичний премієр України є з походження Румун і називається Хрістіян Раковський, то богато Українців вважає, що се дрібниця, але тісамі Українці далеко інакше дивились би на Раковського, якби знали, що його дійсне імя є не „Хрістіян" а „Хаїм" Раковський.

Імя „Лев Троцький" звучить дуже по славянськи, але носитель його імени мав би до поборення далеко більше трудностий, як би уживав свого першого імени „Лейба Бронштайн".

А ось як називаються інші комуністичні проводирі:

Прибране імя	Дійсне імя:
Каменев	Апфельбавм
Зіновев	Розенфельд
Камков	Кац
Стеклов	Нахамкес
Гусев	Драпкін
Рязанов	Ґольдбавм
Літвінов	Фінкельштайн
Суханов	Гумер
Солнцев	Бляйхман
Звездін	Вайнштайн
Мешковський	Ґольденберґ
Горев	Ґольдман
Карелін	Штайнберґ
Малевський	Розенблюм
Ганецький	Фірстенберґ
Ґладнев	Сахс
Сокольніков	Брілянт
Анський	Рапапорт
Рахмеров	Блюм
Богданов	Зільберштайн
Бобров	Натанзон
Володарський	Коген
Черноморський	Чорномордник
Ґервані	Лівкен
Абрамович	Райн
Мартинов	Цікре
Русанов	Зільбер
Радек	Собельзон
Маклаковський	Розенблюм
Лапінський	Левензон
Ґарін	Ґартфельд
Ґлазунов	Шульце
Лебедева	Сімон
Каменський	Гофман
Дан	Ґурвіч
Владіміров	Фельдман
Ізгоев	Ґольдман
Пятніцький	Цівен

Такі є прибрані є такі є дійсні імена проводирів „селянсько-робітничого" правительства Росії.

Селяни і робітники!... Коні сміялися-б з таких „селян і робітників", якби знали, що під „чисто русскими" іменами Каменевих, Зіновевих, Стеклових, Літвінових, Богданових і Володарських ховаються Розенфельди, Апфельбавми, Нахамкеси, Фінкелштайни, Зільберштайни і Когени.

НА РІДНУ ШКОЛУ В ГАЛИЧИНІ.

(Жертви приймає Др. С. Демидчук, 30 E. 7th St., New York City).

1. Збірка на хрестинах та іменинах на Новий Рік у п. Василя Гасія, головного урядника У. Н. Союза в Трентон, Н. Дж. $8.25

Жертви зложили: Василь Гасій, Павло Голдун, Іван Бородайкевич, Володимир Бородайкевич, Катерина Наконечна, Йосиф Сабат, Павло Стадник і Григорій Калат по $1.00; Іван Сабат 25 цнт.

2. З коляди в Трентон, Н. Дж. $44.25

Коляду зложили: Матвій Купецький, Йосиф Супель і Володимир Каськів по $2.00; Олекса Наконечний, Олекса Михальчишин, Олекса Петришин, Петро Стадник, Павло Максимів, Іван Мороско, Михайло Палажій, Стефан Мартинів, Михайло Скалоцький, Антін Бойкевич, Іван Михарський, Григорій Гавришкевич, Онуфрій Грещак, Антін Шевчук, Йосиф Квасній, Василь Христоріз, Юліян Щудловський, Стефан Кавара, Василь Великий, Григорій Цимбала, Василь Юзва, Семен Мандюк, Дмитро Курдина, Іван Сойка, Михайло Шевців, Микола Мартинів, Сенько Канюка і Максим Гавришко по $1.00; Максим Гавришко, Петро Кривий, Іван Войтович, Адам Саґан, Григорій Музика, Стах Кухмістир, Павло Лещук, Гнат Івашків, Іван Терлецький, Іван Осадчук, Олекса Шибіда, Петро Корсак, Марія Кушнір, Марія Скурляк, Елисавета Ковтун, Пазя Слука, Матвій Скоропад і Іван Калат по 50 цнт.; Андрух Крупа, Іван Бурда, Марія Наконечна, Михайло Дахович, Михайло Каспер, Петро Єдлінський і Василь Ґоґош по 25 цнт.

3. Семен Корнага, Ню Йорк.....$1.00

4. Малі діти: Михась і Катруся Бужиган зложили на вічу 29. січня в Ню Йорку $2.00

РАЗОМ СЬОГОДНЯ $55.50.

Дня 31. січня вислано чеком Амерікен Експрес Ко. на книжочку ч. 6800 до тов. „Дністер" у Львові $50.00. Кошти пересилки $1.00.

Остае в підручній касі $4.50.

Др. С. Демидчук.

НЮЙОРСЬКА ГРОМАДА НЕ СТАЄ В РОБОТІ.

Минулої неділі відбулося в Ню Йорку святочне віче в Народнім Домі для складання позички Національної Оборони. Ізза сніговиці не міг прибути Др. Л. Мишуга з Вашінґтону, але Нюйорчане сповнили мимо сього свій обовязок і зложили готівкою понад 2.300 дол.

Щоби посунути дальше народню справу наперед, запрошує Нюйорська Ліґа Горожан і Жовнірів українського роду громадян міста Ню Йорку, а передівсім членів всіх українських товариств, на нараду, що відбудеться в слідуючу неділю, 5. лютого, о год. 2.45 попол., у великій салі Народнього Дому. Будуть обговорені пекучі біжучі справи, тому всі свідомі Українці зволять прибути гурмою.

ДОПИСІ

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

До згоди, Браття Українці!

В нашій місцевости кілька місяців тому заложено Ліґу Укр.-Ам. Горожан, але наші громадяни якось дуже мало сею справою інтересуються. Проситься Вас, дорогі Браття і Сестри, прийдіть сеї неділі, 5. лютого, о годині 5.30 вечером, до галі церковної, а то всі місцеві братства, товариства і сестрицтва, бо вже час до згоди, час зеднатись і помогти спільно вибороротися нашим браттям зпід ляцького ярма. Цілі сеї Ліґи є якраз такі, як справа дорогої нам вітчини і справи американських Українців. Сей малий поклик даемо і просимо: В імени загального добра приходіть, а почуете, що Ліґа мае на приміті робити, бо лише в єдности і в згоді наша сила і слава. Покажім усі, що в нас ще не завмер козацький дух та що славна колись джерзисітська громада знова стане на ноги. Приходіть усі, без ріжниці. Покажім ворогови, що в нас є сила і воля!

Г. Павлик.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Прикрий недогляд.

Якимсь дивним дивом в моїй дописі про концерт, що відбувся на мій дохід 1. січня с. р., я призабув згадати про Український Церковний Хор з Ню Йорку, котрого виступ на згаданім концерті був для мене, як і для всіх присутних, дуже милий і цінний. Се призабутте то случай для мене дуже а дуже прикрий.

Буває іноді і таке, що нераз і найлучшого приятеля мимоволі забудеш. Таке і мені лучилось, а причина того була та, що підчас приладжування дописи я був дуже ослаблений (наслідком безсонних ночий, хвилевої перестуди та полученого з сим катару). Маю однак повну надію, що Український Церковний Хор з Ню Йорку, взявши під увагу причини, які були жерелом кривди, заподіяної хорови проти моеї найлучшої волі, вибачить мені ласкаво та забуде про сей сумний случай.

Згадуючи в попередній дописи про концертовий комітет, призабув я рівнож вичислити межи іншими членами п. В. Лазуту, котрому якраз завдячую, що Український Хор з Ню Йорку участвував на моїм концерті.

Тож п. В. Лазуті, Українському Хорови з Ню Йорку, як також і п. Т. Онуфрикови, многозаслуженому діріґентови сего хору за труди і участь на згаданім концерті моє щире тавельми сердечне спасибі!

Мило мені зазначити на сім місци, що Український Церковний Хор з. Ню Йорку є чи не найлучшим з усіх українських хорів як в Ню Йорку так і в околици. Свою славу і загальне признанне завдячує сей хор безперечно свому діріґентови, п. Т. Онуфрикови, котрого дуже совісна щира праця, як також музикальні здібности будуть удержувати хор на висоті його завдання і слави.

При виконуванню пісень Українським Церковним Хором замітна є найперше велика гармонія тонів, незвичайна чистість інтонації та дикції (вимови), а відтак перестеріганне всіх музичних нюансів і динаміки, через що й артистична вартість хору збільшаеться. Інтерпретація пісень є вповні розумна й оригінальна. Ніщо отже дивного, що Український Церковний Хор, добре вишколений під кождим зглядом, сповняє своє завданне серед української громади як найлучше, а пісні наші, виконувані сим хором, чарують і одушевляють не тільки кожде українське серце і душу, але й чужинців дивними солодощами упоюють.

Благословенна будь, добра пісне, що любов родиш у людських серцях та в душах людий будиш шляхотні почування.

Михайло Зазуляк.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Коляда на „Рідну Школу" в Галичині.

Про трентонських Українців була в „Свободі" й „Америці" коротенька а щира допись, котра давала приклад всім українським громадам на земли Вашінґтона. І правда, пару українських громад зрозуміли клич. Славно понисалася нюйорська громада і Нюарк, але і трентонські козаки не лишилися позаді. Комітет „Рідної Школи", до якого входять: Лука Заблоцький (зі скрипкою), Петро Стадник і Павло Стадник, чисто по краєвому колядували і щедрували. Трентонські Українці принимали колядників дуже радо і давали щирі жертви.

На хрестинах і іменинах у п. Василя Гасія, головного урядника У. Н. Союза, на самий Новий Рік колядували також. Були там щирі патріоти, між иншими о. Володимир Каськів, котрий виголосив коротку а палку промову про Ліґу Сітізенів, яку засновано в Філядельфії, а Іван Бородайкевич говорив про рідний край. Третій говорив Павло Стадник про рідну школу і просвіту, а остатним бесідником був Василь Гасій, котрий подякував гостям за щирі жертви на народні ціли.

Тому, що жертводавці бажали собі, щоби ся допись була поміщена також в „Америці" і в „Дніпрі", тому просимо названі часописи о передрук.

ЗА КОМІТЕТ РІДНОЇ ШКОЛИ:
Лука Зоблоцький,
Петро Стадник,
Павло Стадник.

НЕ ФАЛШУЙМО НАШИХ НАРОДНИХ ГИМНІВ!

В р. 1884 заснував я в Тернополі при участи й помочи тамошних народолюбців „Руську Бесіду", котра стала небавом народним огнищем усего галицького Поділля. Музики і вечерниці будили свідомість у найширших верствах нашого суспільства, а заснований заходами пок. оо. Крушельницького, Вітошинського і моеї покійної жени Евгенії хор, мав у тих змаганях значну участь. Для того хору написав мій друг Ол. Кониський, що кілька тижнів проживав тоді у мене, народний гимн „Боже великий єдиний, Русь-Україну храни", а також з давних літ добрий мій знакомий М. Лисенко скомпонував до цего музику. Нині став сей гимн всенародним, а навіть церковним гимном і уявляю собі, яка невимовна радість обнялаб обох його творців, колиб у церкві почули своє діло. Адеж не менше засумувалиб, колиб почули (або навіть побачили недавне печатне видание. В. Купчинського), як немилосердно і невміло сфалшовано і покалічено їх величний твір. Непокликані люді вичеркнули з него слово Русь і заступили словом „нам" (ні пришити, ні прилатати) котре Кониський вставив побіч України для зазначення певного зединення усеї України-Руси, а сю глибоку ідею, до котрої здійснення змагаемо перечеркнено, а навіть музику невмілими „поправками" попсовано. Можна також нераз було почути славного Павлуся Чубинського гимн „Ще не вмерла Україна" накручуваний на „Вже воскресла Україна" „і ми сестри-Українки і т. п." хоч н. пр. Поляки, маючи вже свою державу, все співають: „Єще Полска не зґінєвла". Оставмо отже наші гимни, так як їх по зрілій розвазі написали автори і не впроваджуймо партацтва!

Ал. Барвінський.

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЕЛІЗАБЕТПОРТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ", від. 234, повідомляе всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що надзвичайний мітинґ відбудеться в неділю, 5. лютого, о годині 2-гій пополудни, в гали Лютвіна під ч. 69 Савт Парк стр. Проситься всіх членів, аби явилися на сей мітинґ, бо є дуже важна справа до полагодження. Таксамо нехай кождий член принесе свою місячну вкладку до товариства і до У. Н. Союза. Неявившийся член заплатить 50 цнт. кари, а урядник 1 дол. — С. Чечель, секр.

ПОЛЬСЬКИЙ ЕЛЄМЕНТ НА УКРАЇНІ.

(З берлінсьського „Укр. Слова").

Недавно в Кракові відбулася публична лекція ґрафа Фр. Потоцького, земельного власника з правобережної України, на теми про „Креси Всходнє", себ-то про наші українські землі на правому березі Дніпра. Лекція ця має для нас певний інтерес тим, що подає образ надзвичайно інтенсивної культурно-національної роботи, веденої на нашій землі Поляками, серед котрих більшу частину складають, як і сам лектор, потомки спольщених українських родів. Переказуємо тому її зміст за ґазетою „Ржечпосполіта".

Східні креси, на думку гр. Потоцького, становлять собою для Польщі охоронний вал зі сходу, а разом з тим служать мостом для двох культур. Польський елємент був тут розсадником добродійств західньої культури. Цю роботу, правда, підкопав розділ Польщі, але цілком її знищити не міг. Поляки на правбоережній Україні, в колишніх ґуберніях волинській, подільській та київській, яко елємент культурний, не дали собі вирвати проводу з рук. Украінізм був туманною, поетичною мрією аж до р. 1905., себто до революції в імперії. Тільки ця революція, а ще більше недавня конституція (?), розбудила в широких масах почуття національної відрубности. Воля союзів і свобода язикова дали змогу українським діячам закладати „Просвіти" і численні кооперативи. По упадку царату повстала на Україні Центральна Рада Українська, яка орґанізувала державу. Один з українських міністрів виразно зазначив тоді потребу шукати в польській культурі помочи проти російської повіні. Коли настав большевизм, польський елємент майже цілком покинув Україну, але не вважаючи на те, його вплив зберігав свою силу: український селянин, сам того не розуміючи, залишався під впливом західньої культури, представниками якої були Поляки, і це головним робом було причиною його ворожого відношення до большевизма.

Поляки складають на Україні 7% людности, вони володіли 20% землі і 36% промислу. Продукція їх становила 70% цілої продукції більшої земельної власности, а 75% усього експорту. Серед фахової інтеліґенції в краю було 25% Поляків. Упадок царату оживив їх громадську діяльність, особливо на полі освіти. Досить їм було 9 місяців (від березня до грудня 1917 р.), щоб заложити 2.500 народніх шкіл з 80.000 учнів і 40 середніх шкіл з 6.000 учнів. Повстали три головні осередки „Мацюржи Школьнеј", а опріч того 11 повітових філій та коло 500 містечкових і сільських. Утворено коштом польського громадянства Університетську Колеґію в Київі з 800 слухачами. Большевизм поклав кінець тій роботі. Але як тільки наблизилося польське війско до Киева, відразу, за одну хвилину було на ново відкрито коло 1000 народніх шкіл, 6 середніх і 200 шкіл „Цацержи". Те все істнувало тільки один момент, — за ліквідацією військового експерименту пішла ліквідація і польського шкільництва, але самий факт того скорого відродження довів надзвичайну життеву силу польського елєменту на Україні.

Тепер Поляки з України, перебуваючи в гостях на дійсно польській землі, не занедбують справи і виробляють з себе цвіт фахової сили, щоб кождої хвилини, як тільки настане слушний час, бути готовими повернутись до своєї праці і відограти першорядну роль в справі економічного відродження України.

Так освітлює становище польського елєменту на Україні і його завдання (з польського державно-національного погляду) на будуче гр. Потоцький. Яка чудова наука для нашої республіканської демократії! Бо сеж вона, заганяючи силоміць спольщену шляхту українську на Правобережу до „польської меншости", тим самим скріпила польський характер цього високо-культурного, активного, підприємчивого елєменту, замість використати його для української державної роботи. Що ці потомки українських родів волють робити те, що вони вважають за свою культурну місію (і що, беручи річи обективно, так в дійсности і є), в рядах ідейного, патріотичного, дисциплінованого польського громадянства, ніж здатись на поталу і бути викинутими як непотрібне сміття, зостаючись українськими громадянами, — в цьому найбільше винна наша же соціялістично-республіканська демократія. Пригадаймо часи Центральної Ради! Хіба своєю політикою отверження спольщених культурних класів українського походження і зарахування їх до національних меншостей, вона не продовжила в иншій тільки формі традиції колишнього царського уряду, що так само старався розєднати на Україні і на Білорусі народні маси з їх старою національною аристократією, вбиваючи між ними клин казенного православія і офіціяльної „руской народности"?

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Важне повідомлення для Українців, походячих з міста Поморяни, Галичина.

Слідуючі збори Комітету Помочі Сиротам Поморянської Захоронки відбудуться в неділю, 5. лютого, о годині 2.30 пополудни, під ч. 423 Іст 9-та ул., Ню Йорк. Наспіло богато важних справ зі старого краю, що кождого з нас повинно обходити, тому кличемо: приходіть всі як один!

ЗА УРЯД КОМІТЕТУ:
В. Панчишин, предс.
О. Березінський, кас.
В. Кучкуда, секр.

Лев Лотоцький.

НІЧ.

поема-драма в одній дії.

ОСОБИ:

Богдан Хмельницький.
Тиміш, **Юрась** — його сини.
о. Прокіп
Олеся, його дочка.
Кривоніс, **Ничай**, **Тетеря**, **Жолуб**, **Кіс**, **Хамера** — козацькі старшини.
Нарід обоєго поля.

Діється в літну ніч від заходу до сходу сонця.
Подвіря перед хатою о. Прокопа. Літний вечір. Сонце паде із укоса на садок біля хати. На горбочку видніє деревляна церковця серед крісластих лип; дальше село, все в зелених садках. Сонце все більше і більше знижується. Чути звук вечірного дзвона. Сонце все ховається, тільки небо на заході кроваво червоніє. Із хати виходить о. Прокіп, вельми засумований.

ПЕРША ЯВА.

о. Прокіп (глядить в сторону заходу):
Це-ж захід сонця! Чомуж кріваво
Воно сьогодня чогось зайшло?!
Чому згинаєш мене темряво,
Чи-ж більш не зійде уже воно?!
Чи раз останній вже бачу його,
В могилу чорну вступаю вже?...
Чи не побачу народу мого
Вільним? На віки в неволю йде?!...

(Якийсь час стоїть мовчки, а сумний зір шле ід кровавому заходови).

Га, чути гомін! Я мов збудився,
Немов хтось кличе, зове мене!
В души лекшає, жаль уступився...
Мабуть до мене хтось це іде?
(У воріт показується Богдан Хмельницький).

ДРУГА ЯВА.

о. Прокіп, Богдан Хмельницький.

о. Прокіп:
Свят, свят! Ти відки, Богдане, взявся?
Живий, чи може це твоя тінь?!

Богдан:
На силу, отче я тут дістався,
В утечі, бачиш, впав в мене кінь.

о. Прокіп:
В утечі, кажеш? Хтож за тобою,
Брате коханий, в здогін жене?!
Ах, так! вже знаю! — Перед добою
Осиротив він також мене.
Вже, бачиш, глуша страшна у мене,
Я одинокий від вчера став,
Ох, почорніло поле зелене,
У мене ворог Олесю вкрав,
Єдину доню, брате мій, брате!
Я сиротою на старість став.
Мов труп той ходжу посеред хати,
Ах, краще булоб, щоб я сконав!

Богдан:
Й мене, пан-отче, ворог проклятий
З катів юрбою теж навістив, —
Я вже не маю хутора, хати;
Він мене дідом, дідом вчинив!
Ось стою тут я мов дуб підтятий,
І руки й ноги в мене дрожуть —
А там пожежа, згарища хати,
Лиш клуби диму до неба йдуть.
Ах, а крім цего, жінку кохану,
Отче, ах отче, в мене пірвав,
Й дитину вбиту ним нині рано,
На пустім полі я поховав.

о. Прокіп:
Стій, стій Богдане, не піддавайся!
Так, ми нещасні, брате, оба;
Та більш нещасна, так, так признайся,
Наша Вкраїна, земля тота,
Що на ній пекло такеє творять,
Ах, що аж волос пнеться в гору,
А про цю землю другі говорять,
Що Лях господар і дідич тут...
А Українець, її властитель,
Не живе більше!... Пропав, умер!...
Ах, брате, брате, Лях, цей урвитель,
Він край наш рідний в двоє роздер...
Тож схаменися! Забудьмо рани,
Що лютий ворог їх нам завдав,
Ідім до бою за край коханий,
Що у неволю Ляха попав.

Богдан (сідає на приспі і схиливши голову, говорить):
Остав самого, хай поговорю
З смутком, що гне вже мене на дно,
Хай попращаю вечірню зорю
Й щастя, що в мене колись було.

о. Прокіп (сідає й собі):
Ні, ні, не треба себе журити!
Журба не верне жінки тобі,
Журба вбиває, — нам треба жити
Для України — вонаж в ярмі.

Богдан:
Нам треба жити для України?!
Де-ж вона, отче, де земля ця?
Чи люд цей бідний, що рабом гине,
Чи він вже волі жде, чи бажа?
Чи він ще в силі підняться з долу,
Де його ворог зусив лежать?!
Ні, ні! Він гине тихо, поволи,
Йому вже можна: „амінь" сказать.

о. Прокіп:
Ні, милий брате, він лиш здрімався!
Його ще можна збудить зі сну,
Щоби хто тільки за діло взявся,
Кинув між його іскру одну!
А іскра, знаєш, пожежу зладить,
А ця огорне увесь наш край,
Луна народ весь в бій попровадить!
Лиш ти відважний будь, не впадай!
Брате, Богдане, прийди до себе,
Твій син убитий тебе зове,
Син із могили кличе до тебе:
„Батьку, ах батьку, пімсти мене!"

Богдан:
Стій, о стій, отче, я догадався,
Мені ти кажеш іскру кидать,
На ясний беріг що вже дістався
І у пристані хотів спочать?
Отче, отче, я признаюся;
Богатим ставши в рідній земли,
Було говорю: Вже й обійдуся,
Без збруї, слави, щоб лиш вони,
Сини мої хоч панами були,
Щоб рід мій також могутнім став,
Щоби я з цими, що мене гнули,
Вкінці на рівні зовсім стояв!
У цили ставши, ставши богатим,
Що це вже беріг, бачиш думав;
А я бездомний, не маю хати,..
Все, все вже, отче, я пострадав!

о. Прокіп:
Брате Богдане, а Україна,
Ця Ненька наша, наш рідний край,
Чиж вона, брате, також не гине?
Чи й їй не криче ворог: „Віддай!"
Дай свою волю, цю ясну волю,
Що задля неї беться весь світ!
Ах, брате, брате, я тебе молю,
Ти на лукавих не йди совіт!
У тебе гадка: майно заняте
У панів ляцьких знов відпросить,
Щоби добившись своєї хати,
З ними у дружбі і дальше жить?
Чи відгадав я? А земля рідна
Хай у неволю, в ясир паде,
Хай український народ цей бідний
В ярмо соромно шию кладе...
Та не боюся, ні, о ні, брате,
Зовсім за тебе! Я би присяг,
Що ти волів би життя віддати,
Скорше у бою лютім поляг,
Як запродати мав би край рідний
За ляцьку ласку, за дари їх,
Що окували народ наш бідний,
Що він сьогодня рабом у них...
(Хвилюється).
Ось син твій Юрась і Тиміш жвавий,
Ідуть до батька. Гарні сини,
Наче сколи! Боже ласкавий,
На нас ізглянься! Чудо вчини!
Збуди народ цей з мертвої втоми,
Хай він повстане, оживе знов,
Хай в цій долині серед Содоми
Вкажеться наша знов хоругов!

ТРЕТЯ ЯВА.

(Попередні. Тиміш і Юрась увіходять. Тиміш і Юрась цілують о. Прокопа).

о. Прокіп:
Здорові були!

Богдан:
Витайте, діти!
Ви, ви бездомні — діда сини!

Тиміш:
Не журись, батьку, не тільки світа
Що видно в вікнах у ясні дни!
О! Україна, вона богата,
Степи широкі, дикі поля!
А в степах, батьку, там наша хата,
Майно там наше! — Пощо журба?

Юрась:
Взяв ворог хутір — але я коні,
Батеньку любий, уратував,
Двайцять вороних на оболоні
Хомі під дозір я вже віддав. —
Є там і сивий — твій араб, тату,
Ворог лиш шкапи наші побив,
Буде на чім ще в степ поскакати,
А я і збрую добре укрив...

Богдан:
О, мої діти, ми ще не бідні,
Я ще веселим стати готов!
Ще нас звитають часи погідні,
Я чую в моїх жилах ще кров!
Так, поведу вас у бій завзятий,
Чей ми побємо ще ворогів?
І на Вкраїні завита свято,
Залуна тутки ще волі спів! —
Що це за гамір? Кроки лунають!
Тут йде їх більше — може вони,
Ті ляцькі круки мене шукають,
Та ізза мене прийшли сюди?

Тиміш (підбігає до воріт):
Ні, ні, це наші. Їде Тетера
І ничай також і Кривоніс
І батько Жолуб — ось і Химера,
Дивіться, батьку, їде і Кіс!

Богдан:
Кіс?! А він відки тут взявся нині?
Він-же був в Січи? Чогож вертав?
Хай лиш побачуть його в Чигирині,
То він на віки уже пропав!

(Конець буде).

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ.

КРОВ ЗА КРОВ

НА ЗАПОРОЖУ.

Оповіданнє з другої половини 17-сотих років.

(Докінченнє).

(35)

Всі глянули в той бік. Марта стояла в дверах, держачися одвірка. Біла як полотно, з мутними очима. Дрожала цілим тілом, мов у лихорадці. Чміль скочив до неї і обіймив, щоби не впала. В саму пору, бо під нею вже були зломилися коліна. Марту поклали на ослін а Недоля хлюснув на виски воду.

— Давайте ще горівки! Насилу в рот!

Отворила очи без горівки, але на просьбу Недолі сама хлипнула пару крапель. Се оживило її. Зарумянилася, очи відзискали свій цвіт.

— То він, сей розбійник...

— Хто такий... який розбійник? — питали всі, обступивши її.

— Москаль, що з нами приїхав... Се той, що вирізав Березівку... убив батьків Калинича...

— Що ти верзеш, дитино? — зганив батько лагідно, гладячи доню по головці. — Іди, ляж троха, прийдеш до себе.

— Погоню... вислати погоню! — говорила дальше, — бо втече.

— Та що тобі дитинко! — успокоював батько. — Тут ніякого розбійника нема... Ти безпечна... А сей Москаль, то московський офіцир.

— Та мабуть від пристріту таке, — замітив Недоля. — Його очи такі погані. Він весь час так вдивлявся в Марту.

— Так, так — перебила Марта — московський офіцир. З його рук тече кров, бо він бродив в людській крови... Недоля! Бери козаків і за ним. Живо, бо втече.

— Вона, що правда, бредить в горячці, — шепнув Недоля до Чмеля, — але в тім таки щось бусить бути... Чого його нема тут?!

— Марто! — звернувся до дівчини. — Звідки ти знаєш, що той Москаль розбійник? Що він саме той, про котрого нам розповідали нерозлучні?

Марта вже цілком очуняла. Стала оповідати.

— Ми зустрілися в саді... себто я і Москаль... сей Филемонов. В суперечці за імена, мені прийшлося пару разів вимовити його прізвище „Филемонов". За третим чи четвертим разом в моїх ухах відбилася луна моїх власних слів: „Филемонов". Стало лунати: „Филемонов... Филемонов". Але голос луни не був мій. Се був голос... начеб хто говорив до мене... Се був голос сотника Калинича. І тоді в моїй души виринув образ з перед двох літ. Калинич і Луценко сидять між нами в саді, таки на тімсамім місци, де я перед хвилею розмовляла з московським майором. Калинич розповідає про своє рідне село, та про різню, яка їх обох, Луценка і Калинича вигнала на Запороже. Каже, що отаманом Москалів був Филемонов, що він і Луценко за ним розщибаються, щоби кровю заплатити за кров.

— Так, так! — крикнув Недоля. — Я тоді також був тут. Пригадую собі, дуже добре пригадую... Калинич справді говорив про Филемонова... Що я міг забути?! Але чи то справді той самий Филемонов? От і Недоля є неоден на світі. Я сам знаю одного, що ні брат ні сват мені, а такий же Недоля як я.

— Той самий... Я його спитала. Саме перед хвилею в саді. Він потвердив. Ще й чванився, що за се став майором, та ще Березівка не перша і не послідна ним вирізана оселя. Я дурна, замість заманити його в хату, щоб ви спіймали його, наробила крику і він утік. Боже, Боже... що я учинила. Як би Калинич дізнався про се, то вбив би мене!

— Возьму двох козаків, і за ним! — крикнув Недоля. — Приведу живого Нерозлучним.

— Зїдж насамперед вечеру!

— Нема часу. При сідлі маю приторочений кусень хліба.

Тупіт кінських копит свідчив за хвилю, що погоня пішла.

— Гарну птицю гостив Батюк, і ми мали гостити! — зітхнув Чміль. — Наш степ щораз непевнійший.

Недоля не довго гнав за збігцем. Ще всі сиділи при вечери, як він вернув.

— Нічого не вдієш тепер в ночи. Я попав на тропу. Він не був сам оден. Має товариша. Були сліди двох коний. Обїхали хутір і пігнали ід сходови. За який час я стратив слід. В ночи не віднайдеш. Треба рушити досвіта... Конокрад! Утік на Батюковім кони.

Сночи Недоля знов вибрався заки ще сіріло, але також вернув з нічим. Слід пропав.

Недоля і другий Січовик, що полишені Калиничем, щоби гетьманців відставити до паланочного полковника, вже зробили своє діло, тож розпращалися і подалися назад до Січи. Нерозлучних вони і врадували і рівночасно засумували вістию про Филемонова. Утішили, бо показалося, що Филемонов нишпорить по Запорожу, отже є надія спіймати його. Збентежило їх його щастє. Був так близько до них і розминувся з ними; був в руках Недолі, і спася. Спасло його лиш се, що Недоля не затямив був йог імени. Василь був зразу просто в розпуці. Хотів таки зараз пускатися на схід, шукати за предметом свого гніву і завзяття. Петро не брав собі так дуже до серця сеї неудачі.

—Я вже не раз казав тобі, Василю, і ще раз кажу, що він сам влізе в наші руки. Він нишпорить по Запорожу і так скоро не щезне відси. З усего того, що про него знаємо, і що тепер розповів Недоля, виходить, що він тут на Запорожу має якусь роботу. Їхати нам зараз в сі сторони нема чого. Вже тамошні люди полюють на него. Знайдуть його слід, то звістять нас про се. Кара не мине його.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
за місяць січень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	368.70	146.	39.56
2.	110.88	147.	124.76
3.	52.78	148.	10.04
4.	63.81	149.	38.66
5.	89.60	150.	7.99
6.	23.03	151.	42.75
7.	136.67	152.	16.23
8.	28.55	153.	18.07
9.	86.39	154.	48.38
10.	180.36	155.	187.44
12.	109.83	156.	30.09
13.	40.99	157.	59.55
14.	59.86	158.	7.85
15.	23.59	159.	32.65
16.	34.45	160.	69.87
17.	32.48	161.	38.24
18.	111.09	162.	34.77
19.	9.19	163.	37.14
20.	93.32	164.	27.32
21.	17.86	165.	112.75
22.	56.07	166.	23.03
23.	24.11	167.	15.85
24.	79.91	168.	93.74
25.	28.00	169.	21.61
26.	20.70	170.	165.39
27.	41.14	171.	38.81
28.	122.83	172.	51.28
29.	113.26	173.	27.96
30.	38.64	174.	34.24
32.	27.33	175.	73.83
33.	25.05	176.	26.51
34.	48.38	177.	19.41
35.	22.99	178.	13.29
36.	29.43	179.	146.26
37.	20.45	180.	14.87
38.	208.52	181.	77.06
39.	56.42	182.	42.61
40.	17.37	183.	51.76
41.	50.28	184.	8.84
42.	84.41	185.	29.44
43.	20.31	186.	69.00
44.	61.64	187.	45.00
45.	94.03	188.	11.34
46.	26.38	189.	10.36
47.	15.62	190.	11.45
48.	73,27	191.	40.13
49.	6.41	192.	20.37
50.	20.92	193.	120.13
51.	43.60	194.	6.81
52.	15.34	195.	35.25
53.	43.29	196.	30.60
54.	12.46	197.	30.74
55.	35.96	198.	34.36
56.	58.02	199.	17.42
57.	64.27	200.	54.35
58.	33.46	201.	24.61
59.	39.21	202.	18.81
61.	53.01	203.	48.05
62.	91.77	204.	10.39
63.	217.33	205.	13.90
64.	38.24	206.	147.83
65.	171.46	207.	25.14
66.	59.36	208.	22.70
67.	68.03	209.	100.46
68.	19.58	210.	37.46
69.	85.25	211.	53.72
70.	195.29	212.	9.87
71.	16.65	213.	190.58
72.	30.92	214.	27.73
73.	22.13	215.	38.68
75.	42.02	216.	24.66
76.	146.08	217.	182.63
77.	49.54	218.	148.26
78.	138.42	219.	25.21
79.	9.84	220.	80.96
80.	23.94	221.	199.49
81.	108.05	222.	13.49
82.	25.96	223.	100.13
83.	59.10	224.	12.76
84.	8.70	225.	16.38
85.	83.09	226.	18.06
86.	79.69	227.	38.92
87.	74.71	228.	42.14
88.	11.64	229.	148.63
89.	15.79	230.	115.16
90.	76.16	231.	33.07
91.	136.71	232.	38.47
92.	15.21	233.	45.21
93.	14.21	234.	117.50
94.	40.73	235.	82.76
95.	48.41	236.	29.75
96.	140.88	237.	114.48
97.	33.22	238.	14.27
98.	117.14	239.	158.38
99.	117.49	240.	31.49
100.	39.12	241.	49.55
101.	44.70	242.	21.85
102.	198.79	243.	52.46
103.	47.09	244.	23.61
104.	141.50	245.	83.77
105.	70.24	246.	19.17
106.	137.86	247.	149.58
107.	39.88	248.	39.85
108.	54.92	249.	39.40
109.	100.61	250.	28.22
110.	27.68	251.	47.53
111.	19.65	254.	87.47
112.	127.44	255.	52.38
113.	60.42	256.	8.12
114.	51.13	258.	26.29
115.	19.81	259.	101.95
116.	14.87	262.	15.13
117.	74.79	263.	15.45
118.	64.55	270.	127.56
119.	20.55	273.	34.33
121.	49.60	274.	98.00
122.	14.78	276.	227.65
123.	34.74	277.	25.69
124.	41.87	278.	43.62
125.	18.07	282.	67.39
126.	44.07	283.	69.56
127.	69.90	286.	38.61
128.	27.95	288.	60.11
129.	14.73	290.	24.62
130.	140.66	291.	24.93
131.	22.44	292.	82.44
132.	101.52	295.	81.50
133.	127.28	296.	85.67
134.	26.91	300.	248.89
135.	135.64	301.	88.77
136.	107.94	303.	10.87
137.	68.33	308.	85.09
138.	25.06	314.	9.49
139.	28.10	315.	11.07
140.	45.79	316.	132.02
141.	14.84	317.	44.73
142.	93.89	318.	31.52
143.	39.06	320.	34.41
144.	43.05	321.	45.12
145.	36.72	323.	46.88

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
324.	48.69	367.	52.47
326.	97.22	369.	60.06
330.	74.28	370.	93.74
332.	36.47	371.	51.71
336.	92.48	373.	42.64
338.	200.46	379.	44.55
339.	54.01	380.	27.67
341.	51.38	381.	12.51
342.	68.51	384.	81.72
344.	14.23	385.	83.62
347.	30.19	388.	79.38
350.	47.49	391.	22.46
351.	17.98	392.	13.83
354.	35.02	393.	25.11
355.	38.88	396.	58.83
357.	15.06	400.	34.04
363.	52.32	401.	21.57
364.	50.82	402.	12.45
365.	51.83		

Процент з банків	2.090.61
Процент від бондів	870.00
Процент від морґечів	250.00

Сирітські части по бл. п.:

Вас. Сидорович, в. 351	250.00
Разом	22.030.19

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Денис Спяк, в. 13	1.000.00
Іван Оприск, в. 65	1.000.00
Семен Крестинич, в. 98	1.000.00
Вас. Сидорович, в. 351	500.00
Никола Багрій, в. 367	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

Ст. Олексин, в. 170	100.00
Андрій Савка, в. 25	200.00
Гр. Капустинський, в. 65	100.00
Дмитро Оришко, в. 79	50.00
Іван Рицман, в. 101	50.00
Й. Дмитришин, в. 117	100.00
Вас. Луцишин, в. 217	50.00
М. Томашевський, в. 220	50.00
П. Калиновський, в. 296	50.00
Андрій Франк, в. 369	50.00

Виплати з фонду сирітського:

С. Лятушевський, в. 233	58.25
Никола Куземчак, в. 113	118.00
Йосиф Лаба, в. 51	312.50

Розходи адміністраційні:

„Свобода" за орґан	2.744.40
Платня гол. уряду	445.00
Кошти подорожи і дієта контр. комісії на днях 24—28. січня	185.84
Видатки канцелярійні	63.64
Справозданє річне для стейту Н. Дж.	5.00
Гол. лікар за квартал	37.50
Разом	8.770.13

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. грудня 1921	199.929.86
Прихід за січень 1922	22.030.19
Разом	221.960.05
Розхід за січень	8.770.13
Готівка з кінцем міс. січня 1922 остає	213.189.92

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	213.189.92
Морґечі	61.770.00
Бонди	396.001.63
Реальність	19.500.00
Друкарня	29.000.00
Разом	719.461.55

Стан довжний:

Фонд посмертний	405.583.33
„ резервовий	158.949.07
„ адміністр.	27.037.30
„ запомоговий	12.608.24
„ народний	209.41
„ конвенційний.	5.553.87
„ сирітський	109.520.33
Разом	719.461.55

С. Ядловський, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, г. фін. секр.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. Н. С.
МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за місяць січень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	14.50	165.	6.30
2.	6.95	168.	10.60
3.	3.50	170.	12.25
4.	2.48	174.	2.95
5.	4.35	175.	3.15
7.	21.85	176.а	4.05
8.	2.93	176.б	2.95
9.	16.65	179.	8.80
10.	2.03	181.	10.00
14.	2.55	182.	4.30
15.	3.45	183.	2.30
16.	5.40	192.	90
18.	10.80	193.	7.20
21.	90	196.	1.35
22.	11.05	198.	2.05
24.	4.35	200.	7.20
25.	1.50	203.	2.95
28.	12.60	204.	3.00
29.	5.65	206.	12.15
30.	4.10	208.	2.05
38.	22.35	209.	7.95
39.	3.60	210.	5.25
40.	1.13	211.	4.10
41.	4.35	213.	45.10
42.	4.70	214.	3.20
43.	1.00	217.	15.75
44.	10.35	218.	15.30
45.	4.95	220.	9.68
51.	2.75	221.	3.83
52.	90	223.	7.45
53.	4.50	224.	90
55.	6.15	225.	1.00
57.	5.20	226.	1.55
58.	3.45	228.	4.75
59.	3.20	229.	4.28
61.	3.70	230.	10.40
62.	4.40	234.	19.80
63.	22.50	237.	10.15
64.	4.75	239.	4.35
65.	6.80	241.	2.50
66.	68	242.	1.25
67.	1.13	243.	12.60
68.	2.50	244.	25
70.	11.93	245.	7.45
73.	1.58	247.	16.95
75.	3.85	248.	1.60
78.	4.75	250.	2.00
80.	45	251.	4.30
81.	3.20	258.	3.60
82.	2.70	259.	8.78
83.	6.75	262.	1.35
85.	12.40	270.	15.15
87.	9.23	274.	8.10
90.	6.30	276.	25.90
91.	11.30	278.	6.55
94.	3.45	282.	9.40
96.	8.35	283.	5.20
97.	1.80	288.	8.10
98.	5.00	289.	9.25
99.	16.20	292.	2.85
100.	3.85	295.	2.55
102.	14.45	296.	2.03
103.	1.80	300.	10.67
104.	15.30	301.	8.55
105.	3.45	308.	14.90
106.	2.70	314.	90
108.	6.55	316.	5.40
109.	4.35	317.	3.15
110.	1.58	320.	2.25
112.	6.10	321.	4.50
113.	6.85	323.	3.60
114.	1.80	324.	5.20
116.	1.15	326.	10.35
120.	3.08	332.	2.95
121.	7.20	338.	16.40
123.	1.80	339.	7.20
124.	8.35	341.	2.05
128.	2.05	342.	10.20
130.	1.60	347.	3.15
131.	2.05	350.	2.03
132.	20.75	357.	70
133.	6.25	363.	4.50
135.	2.95	364.	2.93
136.	10.13	365.	1.95
137.	5.30	367.	2.50
142.	7.45	369.	7.25
145.	1.75	370.	6.25
146.	2.05	371.	7.30
147.	17.65	379.	3.85
149.	5.18	380.	3.38
155.	23.65	384.	7.90
159.	3.60	385.	2.20
160.	11.25	388.	4.35
161.	4.10	396.	3.83
163.	2.03		
		Разом	1.173.36

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Ева Федусько, в. 276	75.00
Юрій Чупак, в. 102	75.00
Іван Кос, в. 136	200.00
Платня робітника	125.00
Разом	475.00

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем місяця грудня 1921	4.054.12
Прихід за січень 1922	1.173.36
Разом	5.227.48
Розхід за січень	475.00
Готівка з кінцем місяця січня 1922 остає	4.752.48

С. Ядловський, гол. пред.;
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Пошукую **ВАСИЛЯ і МАРІЮ ЧАРНОБІЛЬ**. Хтоби о них знав або вони самі зволять зголоситися на слідуючу адресу: **Mr. Michael Petrucha, 1135 Marcy St., So. Akron, Ohio.** 28-29

ДЯКОУЧИТЕЛЬ з добрим тенорoвим голосом, знаючий все своє діло як слід, пошукує посади. Ласкаві зголошення прошу слати на **Diakouczytel, c/o Svoboda.** 26-28

ДМИТРО ПАНЮЧКИН, родом з Київщини, був обер-кондуктором на Владикавказький зелізниці, зволить подати свою адресу: **E. Sokovitch, Berlin, Uhlandstrasse 32, Germany.** 27-28

РОДИМЦІ ПОЗІР! З причини виїзду до краю, хочу спродати свою фарму котру спродам понизше вартости. Фарма в дуже веселій і урожайній околици, 275 акрів землі, земля вся рівна, котру можна орати трактором, 6 акрів ліса, маю 51% акра виорано під засів на весну, 25 дійних коров, 5 ялівок тільних, 4 добрих коний, 155 курий, індики, добрі будинки, дім на 9 кімнат, всі добрі господарські знаряди. Фарма 2 милі від місточка, ціна $11.500, $3.000 або $3.500 вплати а решта на дуже легкі сплати. Ся фарма дуже добра на двох до спілки. Хто хоче набути добру господарку нехай пише до мене по інформації як властителя: **Stefan Ficyk, Box 104, Boonville, N. Y.** 27-28

SYRACUSE, N. Y.

Товариство співацьке „Боян" відограє представленє **„БЕЗТАЛАННА"**, драма в 5-ох діях К. Кароого, в церковній галі на розі Wilbur Ave. & Tompkins St., **дня 5. лютого.** Початок точно о годині 7.30 вечер. Вступ 35 і 50 цнт. Запрошується всіх громадян на це гарне представлення. Дірігент Осип К. Заремба. 27-28